

KÄLLSKATTEN

Provisionsförsäljare.

Till Räddningskåren Aktiebolag,
Stockholm

I skrivelse den 17 januari 1955 till kronokamreraren i Örebro förklarade centrala uppborðsnämnden, att bolaget finge anses vara arbetsgivare i uppborðsförordningens mening dels för de personer benämnda distriktschefer, vilka enligt med bolaget ingångna avtal hade att var och en inom sitt distrikt teckna abonnemang för bolaget och representera bolaget enligt givna anvisningar, dels och för de underombud (ackvisitörer, ombud och anvisare) som biträdde distriktscheferna i deras verksamhet. Till följd härav skulle det ankomma på bolaget att verkställa skatteavdrag och till uppborðsmyndigheterna inbetala innehållen skatt för distriktschefer och underombud, såvida icke vederbörande hade att erlægga preliminär B-skatt eller hade sin huvudsakliga anställning hos annan arbetsgivare.

Avtalen med distriktscheferna ha med verkan från och med den 1 mars 1955 ersatts med nya avtal mellan bolaget och vissa firmor, benämnda agenturfirmor. I de nya avtalen har bolaget till vederbörande firma med en månads ömsesidig uppsägning överlåtit försäljningsrätten av bolagets abonnemang inom visst distrikt. Bolaget har hemställt om nämndens uttalande angående bolagets ansvarighet för skatt, som agenturfirmorna och deras underombud kunde ha att **erlägga**.

Av handlingarna i ärendet framgår bland annat att provisionerna icke längre utbetalas genom bolaget. Agenturfirman har att omgående till bolaget insända tecknade abonnemangsansökningar, för vilka abonnemangsavgifter inkasserats, varvid ansökningarna sammanföras på reversal av fastställt formulär. Anskaffningsprovisionen frånräknas och nettobeloppet insändes omedelbart därefter till bolaget. Agenturfirman engagerar och svarar själv ekonomiskt för de medarbetare, som anses nödvändiga för rörelsens bedrivande.

I ärendet har exekutionsdirektören i Stockholm avgivit utlåtande, varöver bolaget inkommit med påminnelser. Vidare ha utlåtanden inhämtats från förste taxeringsintendenten vid överståthållarämbetets skatteavdelning och från taxeringsintendenterna i samtliga län, huruvida provisionsinkomsten å försäljning av bolagets abonnemang är att i beskattningshänseende hänföra till inkomst av tjänst eller ej.

Nämnden:

Avtal, att arbetstägaren skall uppbära honom tillkommande provision direkt av arbetsgivarens kunder, torde icke i och för sig omöjliggöra påförande av preliminär A-skatt eller befria arbetsgivaren från att inbetala A-skatt för arbetstägaren. Nämnden får härutinnan åberopa följande i propositionen nr 100 till 1953 års riksdag intagna och av departementschefen utan erinran lämnade uttalande av 1949 års uppborðssakkunniga.

”Enligt ett av Kungl. Maj:t den 10 juni 1948 (NJA 1948:440) meddelat utslag utgör den omständigheten att försäljare må ha varit berättigad att uppbära honom tillkommande provision direkt av arbetsgivarens kunder icke hinder mot införsel, enär arbetsgivaren haft att föranstalta om att den ordning, i vilken försäljaren skulle utbetala provisionen, ändrades på det sätt som föranleddes av införselbeslutet. Däremot torde arbetsgivaren f. n. icke vara skyldig att göra skatteavdrag i dylikt fall; se härom centrala uppbördsnämndens meddelande nr 5 1950. De nuvarande bestämmelserna möjliggöra sålunda för arbetsgivare och arbetstagare att avtala om sådan form för löneutbetalningen, att skatteavdrag icke skall göras. Denna möjlighet kan missbrukas i syfte att undkomma skatt. Bestämmelserna ha därför omarbetats så, att det skall bero på lokal skattemyndighets prövning, huruvida vederbörande skall erlägga preliminär B-skatt i stället för preliminär A-skatt. Som regel böra emellertid dessa skattskyldiga erlägga B-skatt; endast i undantagsfall bör A-skatt utgå och avdragsskyldighet för arbetsgivaren föreligga.”

Den provisionsinkomst å försäljningen av bolagets abonnemang, som uppbäres av fysisk (enskild) person, torde regelmässigt för honom utgöra inkomst av tjänst. Endast om provisionstagaren i övrigt driver sådan rörelse, att arbetet i

räddningskårens tjänst kan antagas ingå däri, torde inkomsten av nämnda arbete få hänföras till inkomst av rörelse.

Med hänsyn härtill och till föreliggande förhållanden får bolaget i de fall, då avtalet ingåtts med ”agenturfirma” som innehaves av fysisk (enskild) person, anses vara arbetsgivare i uppbördsförordningens mening för denne, om provisionsinkomsten skall hänföras till inkomst av tjänst. Till följd härav ankommer det på bolaget att i angivna fall verkställa skatteavdrag, såvida icke vederbörande har att erlägga preliminär B-skatt eller har sin huvudsakliga anställning hos annan arbetsgivare. Då skatteavdrag skall verkställas, har bolaget att tillse att sådan ordning för utbetalning av vederbörande tillkommande ersättning tillämpas, att skatteavdrag kan göras.

För underombuden får däremot ”agenturfirman” eller innehavaren av denna betraktas som arbetsgivare. Vad nyss sagts om skatteavdrag m. m. äger i fråga om underombuden motsvarande giltighet för ”agenturfirman” eller dess innehavare.

På vederbörande lokala skattemyndighets prövning beror, huruvida innehavaren av ”agenturfirma” och underombud skola erlägga preliminär A-skatt eller preliminär B-skatt.